ÉVFOLYAM, 37. SZÁM Ára: 5,80 Ft 1989. SZEPTEMBER 13.

LUDAS MATYI



VISSZARENDEZŐK

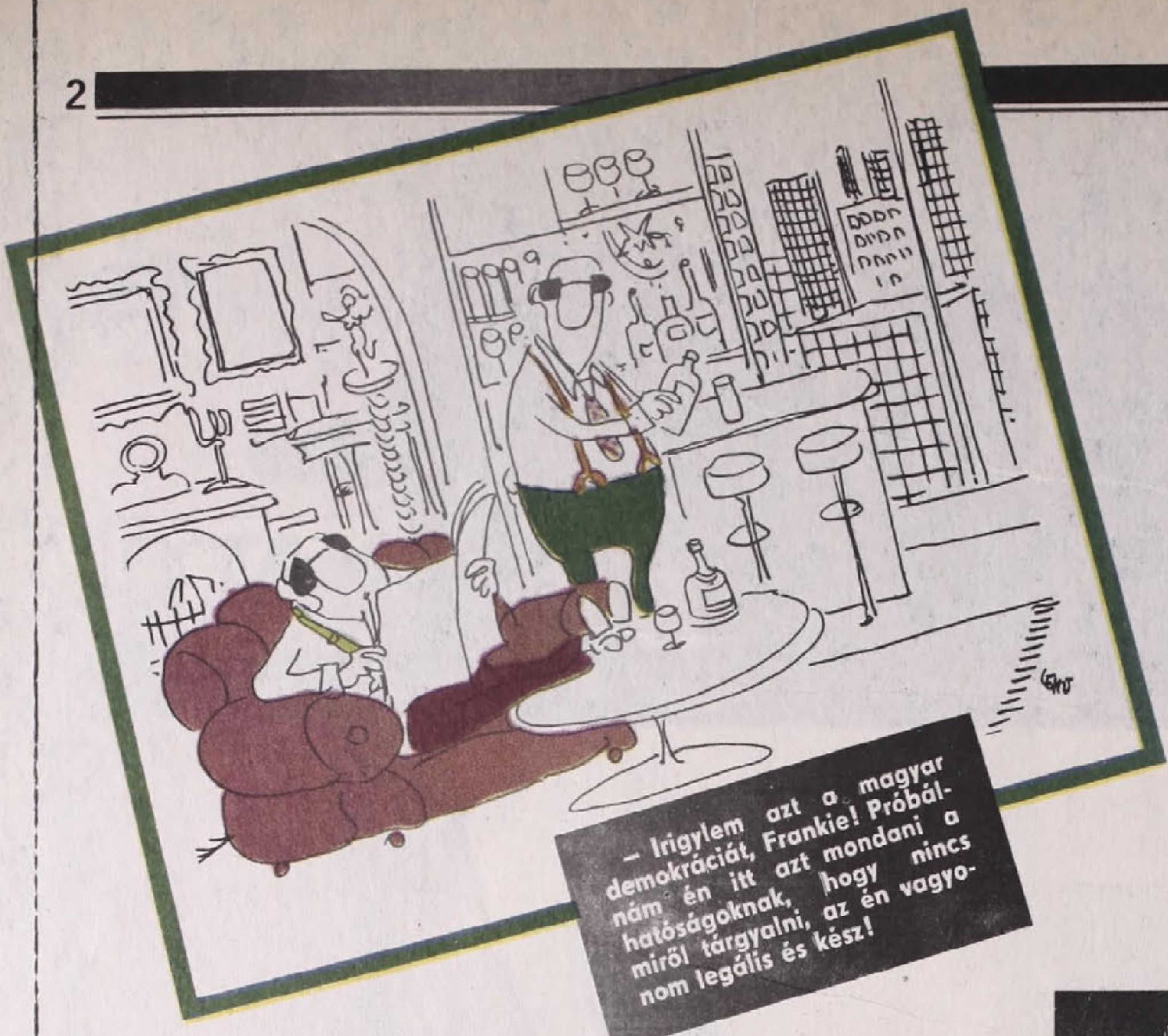


9. OLDAL

Tízezrek lépnek ki az MSZMP-ből

KÉRDÉSÜNK: ŐK IS MENEKÜLTEKNEK SZÁMÍTANAK?

Már most...



– Irigylem azt a magyar demokráciát, Frankie! Próbálnám én itt azt mondani a hatóságoknak, hogy nincs miről tárgyalni, az én vagyonom legális és kész!



REPRIVATIZÁLÁS

– Hogy végre minden a dolgozó népé legyen, meg kell vele vásároltatni.

NEM POLITIZÁLUNK...

(Kiküldött tudósítónk jelenti a prágai „Kehely" sörözőből.)



Amikor beléptem a prágai „Kehely"-hez címzett vendéglőbe, ott csak egy magányos vendég üldögélt: Bretschneider úr, az állambiztonsági rendőrség civilruhás detektívje. Palivec, a vendéglős, poharakat mosogatott.

Nem messze a detektívtől egy sarokasztalhoz ültem.

— Szép nyarunk volt az idén — próbálkozott meg Bretschneider a komoly beszélgetéssel.

— Husarska rolada, s knedlikem, i pivo prazdroj Plzen! — adtam fel a rendelést Palivec úrnak.

— Úgy szóval már az étlapot is lefordították — állapította meg a detektív, miközben buzgón jegyzetelt a mandzsettájára.

— Nézze, Breitschneider úr, maga itt ne próbálkozzék — emeltem feléje a söröskriglit. — Én csak azért jöttem Prágába, hogy végigsétáljak a Vencel-téren, mivel éppen most van az 1968-as sajnálatos események évfordulója. Ha nem tévedek, önök még a „sajnálatos események" elnevezésnél tartanak.

— Figyeljen ide — nézett körül gyanakvóan a kocsmában. — Ne menjen a Vencel térre, inkább menjünk ki Smichovba, vagy nézzünk át az U Flekuba. Javasolhatnám a Pinkász sörözőt is, de az nagyon közel van a Vencel térhez.

Palivec lépett az asztalunkhoz, aki még emlékezett rá, hogy 68-ban is megütötte a bokáját, mert azok az átkozott legyek mindig rossz képet szartak le.

— Nagyon kérem az urakat, hogy itt ne politizáljanak, nem olyan időket élünk — könyörgött a vendéglős, miközben egy strigulát húzott a söralátétemre.

— Vagy menjen inkább shoppingolni — ostromolt tovább Bretschneider, a titkosrendőr. — A majonézes ruszlinkat mindenki nagyon dicséri. Esetleg vegyen egy pár gyönyörű, csiszolt üveghattyút. Vagy nem akar egy jó légpuskát a telkére? Csak 500 korona!!

— Nem, köszönöm, azt hiszem, hiába fáradozott Bretschneider úr, most én szépen kisétálok a Vencel térre, szétnézek, aztán az esti vonattal már megyek is haza Pestre. Palivec úr, fizetni!

— Igenis — tüstént kedett a vendéglős. — Volt ugyebár egy huszáztekercs knédlivel és egy korsó pilzeni, az annyi mint 32 korona 60.

— Negyvenből kérek vissza — mondtam udvariasan. — Önöktől pedig uraim, *bocsánatot kérek*, de most mennem kell.

— Ja, ha maga *bocsánatot is akar kérni* — villant fel Bretschneider szeme —, akkor még nekem is jön 5000 koronával!

Trunkó Barnabás

PRÁGAI UTCABÁL

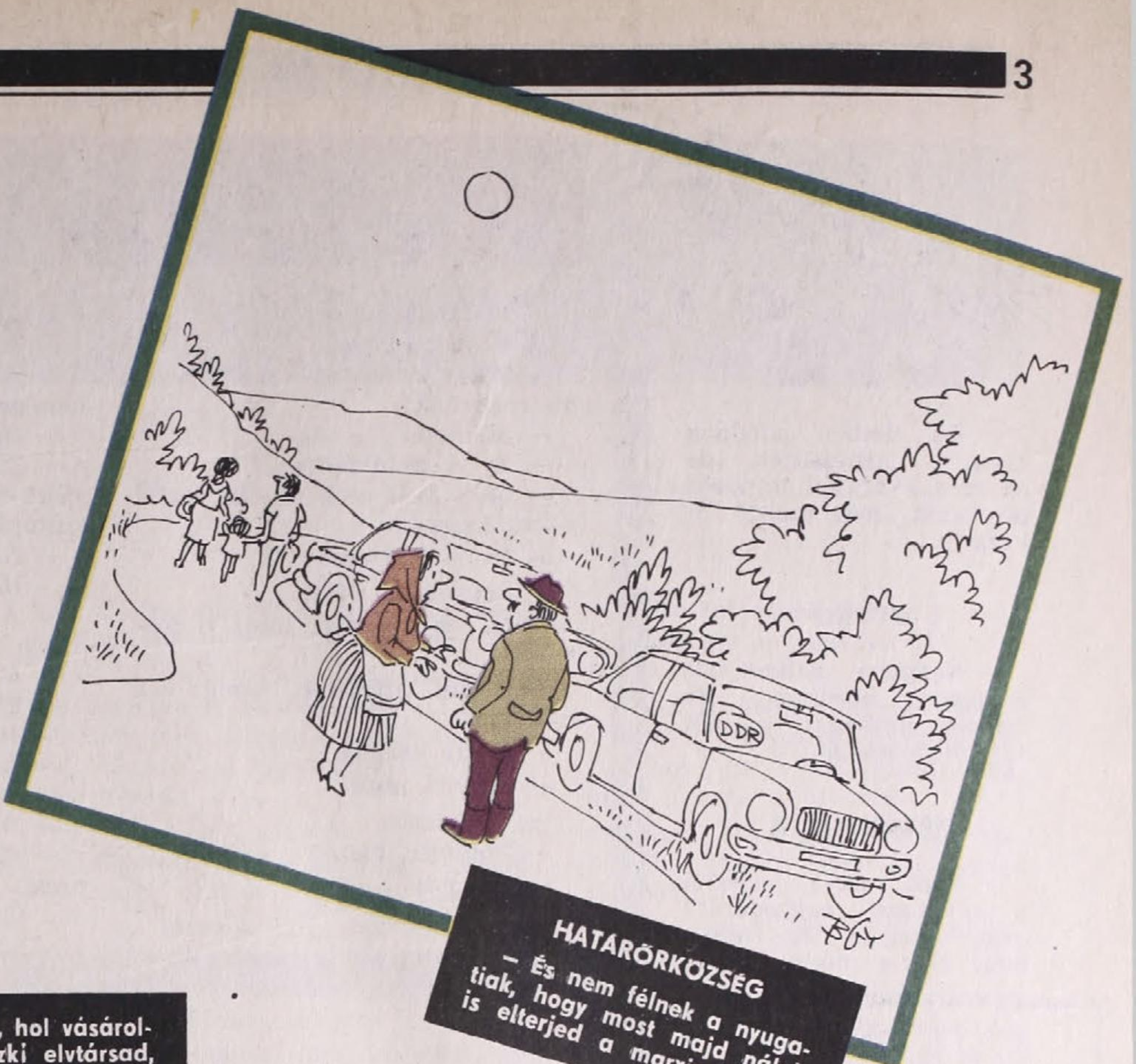


Kevesebb áramot adnak a szovjetek

ÚGY VÉLIK, MÁRIS TÚL NAGY A FESZÜLTSÉG?



– Nem tudom, hol vásárolhat a te Ribánszki elvtársad, hogy szerinte itt nincsen válság!



HATÁRŐRKÖZSÉG
– És nem félnek a nyugatiak, hogy most majd náluk is elterjed a marxizmus . . .?

HÍ A HAZA

Gyere haza, minden megvan bocsátva! Ezúttal nem elhagyott férj, vagy feleség deklarálja ezt, hanem az állam és ebben az ígéretben bízva számos, engedély nélkül külföldön tartózkodó magyar (korábbi nevén: disszidens) tér haza. Aztán többeket mégis megbüntetnek. Talán nehogy másutt túlzottan irigyeljenek bennünket? ? ?

Egy néhány éve Kanadába szakadt házaspár az idén hazatért, mert — amint a Független Jogvédő Szolgálat képviselője elmondta — meghatották őket Grósz Károly szavai. Amikor miniszterelnökként Kanadában járt azt ajánlotta az ottani magyaroknak, hogy jöjjenek és kapcsolódjanak be az üzleti életbe. A házaspár szót fogadott, az idén hazajöttek, de nemrég értesítést kaptak az illetékes rendőrkapitányságtól: öt évre kizárják őket a külföldre utazásból, mert annak idején jogellenesen hosszabbították meg kinttartózkodásukat.

Az új útlevéltörvény parlament elé kerülő tervezete már mellőzi a „jogellenes külföldi tovább tartózkodás" fogalmát, így ez nem lehet ok az utazásból való kizárásra. A tervezet hónapok óta ismert a sajtóból, több politikus a hazatérők büntetlenségéről nyilatkozott, ám a kanadai házaspár ügyén kívül más esetek is vannak. Például egy ausztriai menekülttáborból visszatért házaspártól két évre vonták be az útlevelet és ötezer forintos büntetést mértek ki rájuk. De egyik esetben sem történt jogsértés: hiszen a törvényt még nem fogadták el és addig „a hatályos jogszabály szerint létezik jogellenes külföldi tartózkodás, az ezt elkövetők ellen el kell járni" — nyilatkozta az útlevélosztály helyettes vezetője. De, ha már tudják, hogy néhány hét múlva az ellenkezője lesz az igaz (ennek is), nem lenne-e jobb felfüggeszteni az eljárásokat?

Én egyébként már azon sem csodálkozom, ha valamely hivatalban nem tudják, mi van még érvényben és mi nincs. Ki ismeri itt ki magát? Már évek óta műholdak keringtek felettünk, amikor valakinek eszébe jutott, hogy a katonai objektumok környékéről le kellene szerelni a „Fényképezni tilos!" táblákat. Egerben nemrég rendeletre hivatkozva megtagadták, hogy egy újságban közzéteendő gyászjelentésben az egyházi szertartásra utaljanak. Jogos-e ez még, vagy már nem? — ki tudja . . . Szerencsére most folyik a törvények, rendeletek felülvizsgálata, így talán egyszer még az is kiderül, hogy a feudalizmus tételesen el van-e már törölve?

Földi Iván



FUNDAMENTALISTA KÓRUS



– Elvtársak, ez a harc csak az utolsó előtti volt, kezdjük elölről!

SZOCIALISTA KÖRKÉP



– Van még egyáltalán macska, hogy már minden kisegér így mer cincogni . . .!?

SZILÁNKOK

ERŐS AKARAT

— Az életben adódnak bizonyos nehézségek, de én erős akarattal mindent elkövetek, hogy ezeket fokozzam.

HŰSÉG

— Négyszer váltam el, négyszer nősültem, de mindig ugyanazt a nőt vettem feleségül.

PESSZIMISTA

— Nem merek tervezni a következő negyedórára sem, hiszen ki tudja, hogy élek-e még?



SZABADÚSZÓ

— Én szabadúszó vagyok. Minden hónap elején nulla forinttal indulok, a hónap végére aztán valamivel kevesebb a pénzem.

FELEDÉKENYSÉG

— Miért szedjek Cavintont az emlékezetkiesés ellen, amikor néha olyan jól esik elfelejteni, hogy megöregedtem?

DRÁGASÁG

— Az idén nem volt annyi pénzünk, hogy itthon nyaraljunk. Kénytelenek voltunk külföldre utazni.

KÜZDELEM

— Be fogom bizonyítani, hogy az ötven évvel ezelőtt rendezett szépségversenyen érdemtelenül maradtam le az első díjról.

ZSEBTOLVAJ

— Mit szól ehhez a drágasághoz? Kimegy az ember a piacra 500 forinttal és ezerrel jön haza.

NŐI DOLGOK

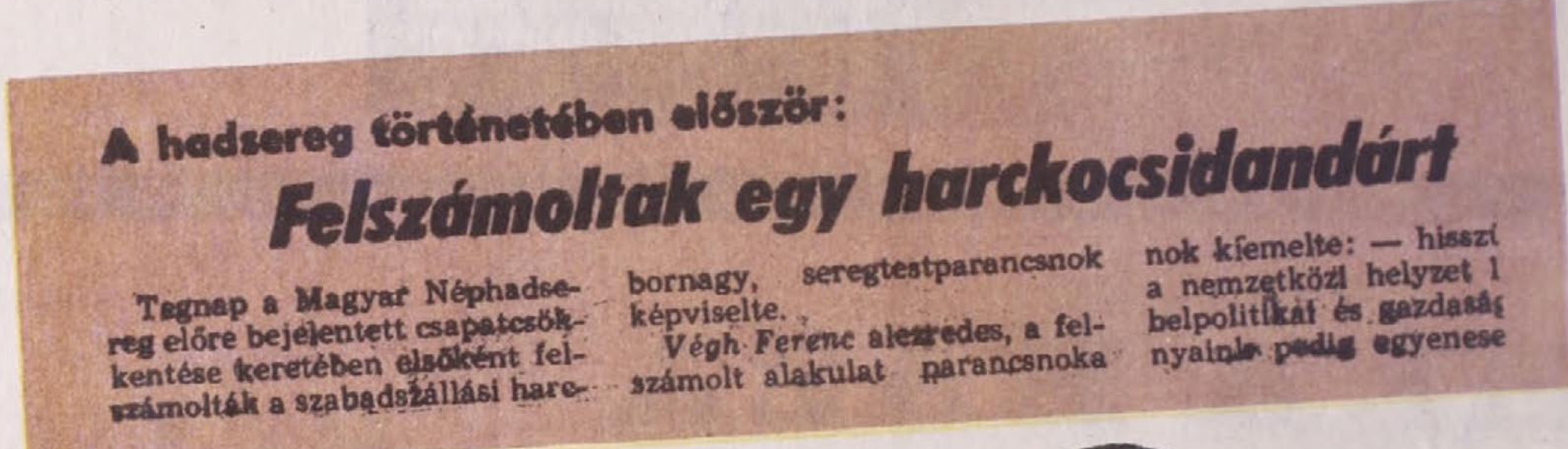
— Maga az első férfi az életemben.
— Csakugyan?
— Igen. A Kovács Lajosok között.

Galambos Szilveszter

VÁLASZTÁSI ELŐCSATÁROZÁS

— Visszahívjuk!
— Nem megyek!
— Gyere, mert ha nem jössz, mi megyünk!
— Menjetek... oda.
— És a munkásőrség?
— Most kell csak igazán őrzini a munkásokat!
— És a vízlépcső?
— Legyen a tiétek.
— Mi együk meg, amit ti főztetek?
— Addig örüljetek, amíg van mit enni.
— Részt kérünk.
— Milyen részt?
— Másrészt.
— Fogjunk össze!
— Kiket?
— Egymással.
— Jó, de ellenetek.
— Nem vagyunk a magunk ellenségei.
— Hanem kiké?
— Elég a demagógiából! Ennél azért egy kicsit több politikai kultúrát várnánk.
— Na, várjatok!
— Ha ti így, akkor mi is így.
— A ti így eteknek már nics hitele.
— Majd eldől.
— El bizony! Rátok.
— Jussunk dűlőre.
— És a jussunk?
— Mint férfi a férfival!
— Disznó!
— Csak magunkra számíthatunk.
— Ránk ne is!
— Mi előre tekintünk.
— Nem ártana a hátatok mögé is.
— Miért?
— Elfogytak mögületek.
— Visszaadjuk az emberek hitét.
— Tartsátok meg, nektek nagyobb szükségetek van rá.
— Ne dobáljuk egymást sárral!
— Addig jó, amíg csak azzal.
— Garanciákat adunk.
— Késő, lejárt a szavatosság.
— A nép választani fog közülünk.
— És mi van, ha maga közül?

Szabados Gábor

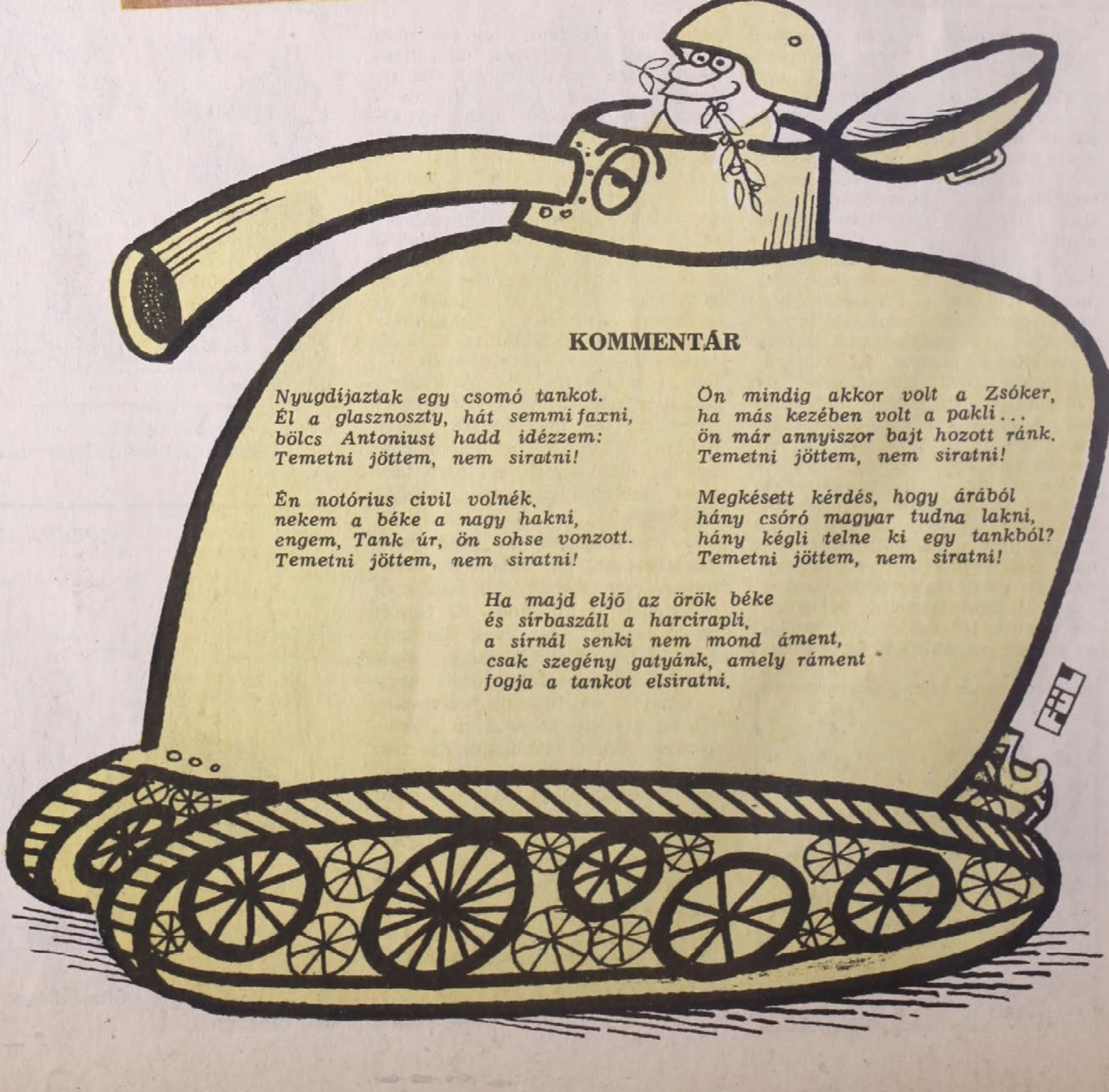


A hadsereg történetében először:

Felszámoltak egy harckocsidandárt

Tegnap a Magyar Néphadsereg előre bejelentett csapatcsökkentése keretében elsőként felszámolták a szabadszállási harc- ... bornagy, seregtestparancsnok képviselte.

Végh Ferenc alezredes, a felszámolt alakulat parancsnoka ... nok kiemelte: — hiszi ... a nemzetközi helyzet ... belpolitikai és gazdaság ... nyaink pedig egyenese ...



KOMMENTÁR

Nyugdíjaztak egy csomó tankot.
Él a glasznoszty, hát semmi faxni,
bölcs Antoniust hadd idézzem:
Temetni jöttem, nem siratni!

Én notórius civil volnék,
nekem a béke a nagy hakni,
engem, Tank úr, ön sohse vonzott.
Temetni jöttem, nem siratni!

Ön mindig akkor volt a Zsóker,
ha más kezében volt a pakli...
ön már annyiszor bajt hozott ránk.
Temetni jöttem, nem siratni!

Megkésett kérdés, hogy árából
hány csóró magyar tudna lakni,
hány kégli telne ki egy tankból?
Temetni jöttem, nem siratni!

Ha majd eljő az örök béke
és sírbaszáll a harcirapli,
a sírnál senki nem mond áment,
csak szegény gatyánk, amely rāment
fogja a tankot elsiratni.

Ezt is megértük…

MÁR VANNAK REFORMPÁRTI MUNKÁSŐRÖK IS

MOZAIKKÉP



– Bűnös nép?

POLITIKAI KITŰZŐK



ÜZLET LILA PETTYEKKEL

Még mondják, hogy nincsenek nálunk nagy üzletemberek…

A helyszínt helyszínelték, a nyomokat biztosították, a jegyzőkönyvet felvették. Szintoly Géza tűnődő arccal nézegette lakása romjait.

— Mégis, mennyi lehet a kára, Szintoly úr? — kérdezte a főhadnagy, akinek volt gyerekszobája?

— Minimálisan háromszázezer forint — mondta Szintoly, majd gyorsan hozzátette —, persze az utolsó fillérig adózva.

— Rendben van, Szintoly úr. Írja itt alá öt példányban.

Szintoly Géza ezek után a biztosító emberével bocsátkozott bilaterális tárgyalásokba.

— Mégis, mire számíthatok?

— Nézze, Szintoly úr — mondta a biztosító embere, akinek nem volt gyerekszobája, de beleneveltek —, mi természetesen fizetünk. Egy feltétellel…

— Éspedig?

— Ha tettes harminc napon belül nem kerül kézre…

Szintoly Géza ezek után a főkapitányság felé irányozta lépteit, miközben szíve határozottan röpösni kezdett.

— Tessék mondani — lépett be a főhadnagyhoz —, mi az esély arra, hogy harminc napon belül elfogják a tettest?

— Nem tudom, Szintoly úr, ismeri-e ön a híres parabolát a tevéről és a tű fokáról. Mi természetesen mindent elkövetünk, hogy…

— Tudja mit, főhadnagy úr — szólt Szintoly Géza alig palástolt mosollyal. — Ne forszírozzák.

Hazatérve Szintoly Géza megállt a gangon és türelmesen várt, amíg Pemete Jencinek, a szomszéd sihedernek krumplifeje föl nem bukkant a lépcsőház kanyarulatában.

— Szerbusz Jenci — tüntette ki megszólításával. — Bejönnél hozzám néhány szóra?

Leültette, cigarettával, sőt konyakkal kínálta, holott az ilyesmi jóvátehetetlen károkat okozhat az ifjonti szervezetben.

— Na idefigyelj, Jenci — mondta az idő után. — Te a napokban kirámoltad a kéglimet.

— Jé — esett le Pemete Jenci pattanásos álla. — Honnan tudja, Szintoly úr?

— Láttalak, amikor kisurrantál a cuccal. Háromszázezer forintnyi hóbelevancot martál fel.

— Ne túlozzunk, Szintoly úr. A bizóban knapp kétszázezret blehhöltek érte.

— Én a jegyzőkönyvbe minden esetre háromszázezret diktáltam. És jobb, ha tőlem tudod, hogy most már ez a hivatalos.

Pemete Jenci glatt átment szűkölőbe, de ez sem állt igazán jól neki.

— És most mi lesz, Szintoly úr? Feljelent?

— Neked beteg a lelked, Pemete Jenci — szólt mély meggyőződéssel Szintoly Géza. — Sokat kell még tanulnod, hogy az élet viharai közepette megálld a helyed. Már hogyan jelentenélek fel? Ellenkezőleg, olyan megoldást dolgozunk ki, hogy mindenki jól járjon. Te most minden esetre ideadsz nekem százezer forintot…



— És mi lesz a másik százezerrel?

— Az a tied marad. Egy feltétellel…

Pemete Jenci most széles mosolyra fakadt s ettől minden eddigінél visszataszítóbbá vált.

— Maga egy szent ember, Szintoly úr. És mi az a feltétel?

— Hogy innét egy hónapig a lábadat sem teszed ki.

Harminc nap elteltével betoppant a biztosító embere.

— Lejárt a határidő, Szintoly úr, jogos a kártérítés. Kérem, készítsen egy bőröndöt a pénz tárolására és írja alá öt példányban.

Néhány perccel később Szintoly Géza felemelte a rökamié tetejét és beszólt az ágyneműtartóba.

— Oké, Jenci. Most már kijöhetsz.

Peterdi Pál



A SZOCIALIZMUS REKLÁMJA

Még ma is beleborzongok, hogy néhány évvel ezelőtt mennyire elszörnyedve hallgattuk a kapitalista televíziózás világából szállingózó kósza híreket. Külön szerencse, hogy jó sorsunk megóvott bennünket a tőkés tévéműsorok rendszeres nézésétől, ám az akkori újságok beszámolóiból mégis képet kaphattunk erről a kegyetlen közegről. Mi, magyar tévénézők személyes tapasztalatok nélkül is jól tudtuk: abban az elállatiasodott, üzleti szellemű világban, ahol az ember embernek a farkasa és a nagyhalak megeszik a kishalakat, a legváratlanabb időpontban reklámmal szakítják meg a tévéműsorokat.

Sajnáltuk is mi tízmillióan a tőkés tévénézőt. Láttuk magunk előtt, amint ül a karosszékében, szemeit a képernyőre mereszti és magas kultúra, valamint ismeretterjesztés helyett csak reklámot kap. Teszem azt, megy a film, fiú és lány már éppen lehanyatlanak az ágyra, amikor megszakad az adás, és váratlanul féregirtót, óvszert vagy éppen kézi vezérlésű, önjáró meleghengersort kezdenek reklámozni.

Mi, magyar tévénézők, bár nem voltunk egy táborban a kapitalistákkal, elkámpicsorodott szívvel gondoltunk az ottani kizsákmányolt tévénéző dolgozók millióira. Örültünk, hogy nálunk nincs annyi reklám, hacsak a szocializmus építéséről beszámoló tudósításokat nem tekintettük annak.

Azóta persze sokat változott a világ. Televíziónk tele van hirdetésekkel, és néző legyen a talpán, aki ebben a nagy tömegkommunikációs összevisszaságban el tudja dönteni, mi a reklám és mi az információ. Ha minden igaz, hamarosan az országgyűlésről tudósító adásokba is bekerül a reklám. Nemrégiben ugyanis bejelentették, hogy anyagi okok miatt a mostaninál kisebb terjedelemben közvetítik majd a Parlament üléseit. Lett is nagy felháborodás, nem elég az infláció, még ezzel is a népet kívánják megrövidíteni! Jelentkezett hát a Vállalkozók Országos Szövetsége és közölte: miután nekik érdekük, hogy az országgyűlésen történtekről minél hitelesebben tájékoztassák az embereket, ők vállalják, hogy a tévé kasszájából hiányzó összeget előteremtik és kifizetik. Persze, nyilván nem ingyen és nem a tévé két szép szeméért.

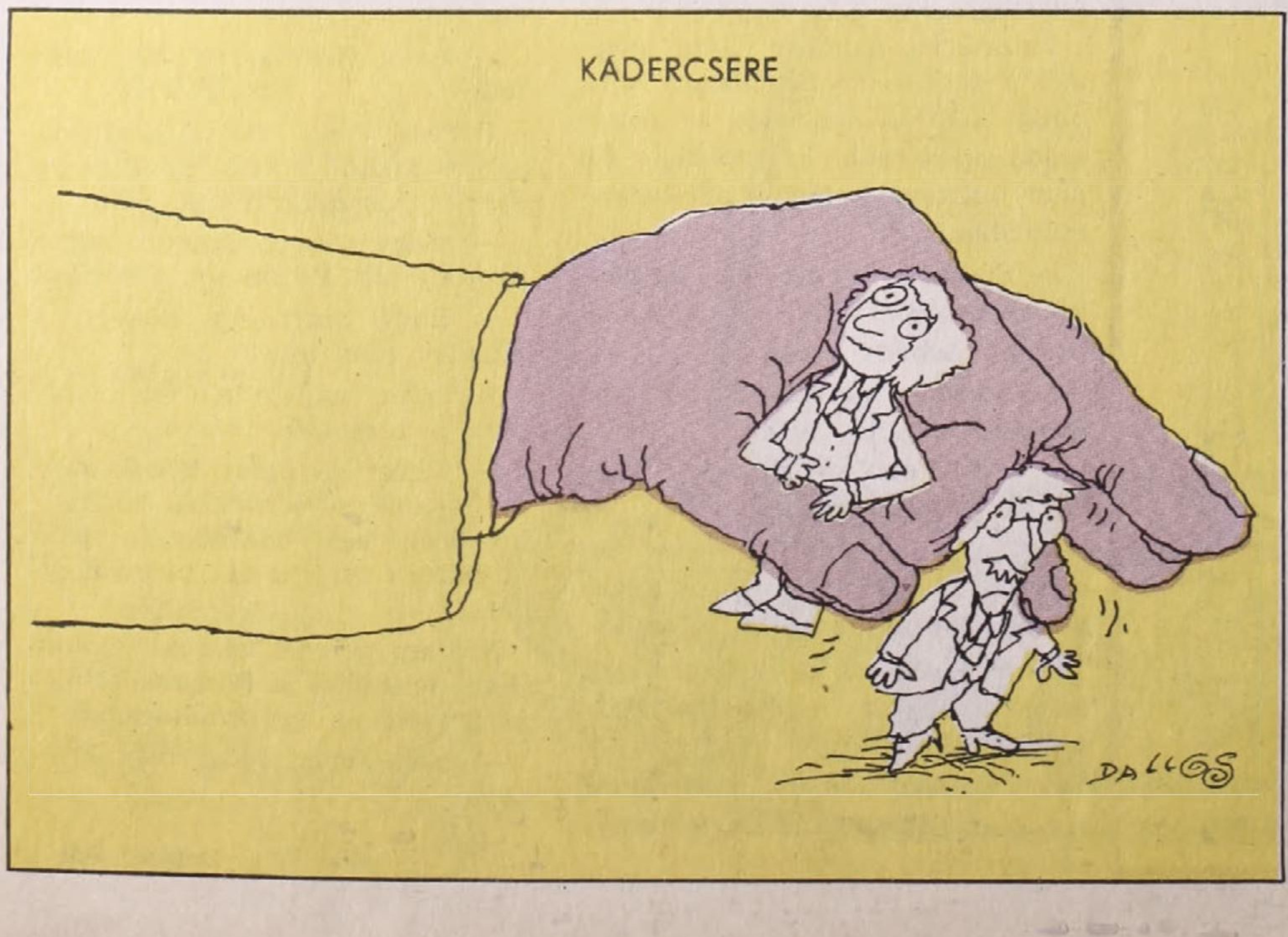
Újabban már a Híradóban is van reklám, a HÉT szeptemberi első adásában pedig a Beszélő című újságot mutatták be a nézőknek. (Ez egyébként egy olyan kiadvány, melyet egy évvel ezelőtt nemcsak hogy bemutatni, de még olvasni sem volt ajánlatos.)

A figyelmes néző azt is észrevehette, hogy az időjárásjelentést is szponzorálják. Igaz, hogy itt még nem használtak ki minden lehetőséget. Egy kis odafigyeléssel ugyanis az időjárás előrejelzésében is érdekeltté lehetne tenni a nagy gyártó cégeket: ha például az esernyőkészítők fizetik az adás költségeit, akkor a meteorológus esőt jósol, ha viszont a hócipőgyártók nyitják ki a pénztárcájukat, akkor a szakember természetesen havazást és ónos esőt jövendöl. (Ha ez végképp nem megy, például azért, mert történetesen nyár van, akkor a meteorológus csak ennyit mond a tévében: figyelem, jó lesz óvatosnak lenni, mert az embereknek már tele van a hócipőjük!)

Ilyen körülmények között nem csoda, ha a tízmillió tévénéző unja már egy kicsit, hogy mindent elönt a reklám. Ráadásul ez a reklám sajátosan szocialista jelleggel bír. Bemutatnak például a vasárnap esti Híradóban egy mosóport, majd rögtön utána azt is közlik a nézővel, hogy másnap reggeltől mennyivel emelkedik a mosópor ára.

Sokan, főként nem reklámmal foglalkozó szakemberek állítják: nem a sok reklám a hibás. Sokkal inkább az, hogy ami mostanában a szocialista országokban történik, az minden, csak nem a szocializmus reklámja.

Föld S. Péter



REFLEKTORFÉNYBEN



HORN GYULA,

a magyar diplomácia vezetője. Neki is köszönhető, hogy egyre nagyobb beleszólásunk van saját országunk külügyeibe

Politikai panoptikum

1

Hóhér volt, nemcsak „útitárs".
S ma, lám, minden aprócska zugban
ő söpröget megint — ki más?
A kezében újfent adutt van.
Tévedhetetlen, nem vitás,
de mondhatja-é: „Nem hazudtam!"?

2

Ígéretet meg soha nem szeg,
mivelhogy semmit nem ígér.
Neki csak garádics a nemzet,
melyen az emeletre ér.
S ha mégsem? Van még, ki segíthet:
ott van a pártfogója, liftnek.

3

A köpenyét ő nem forgatja:
példaképe a Népek Atyja
(ki csak magát dönthette gyászba,
ha gyermekeit gyilkolászta).

4

Jól helyezkedett mindig, úgyhogy
itt följelentett, ott besúgott,
legjava társait eladta,
így lett belőle nagykutya.
De időben, hisz nem buta,
elhagyta süllyedő fregattja
fedélzetét, s lám, az ebadta
ma újra a fülünkbe harsog
(igaz, már nem a régi marsot)
és hasra eshetsz, mily demokrata
— mármint szónoklata.

5

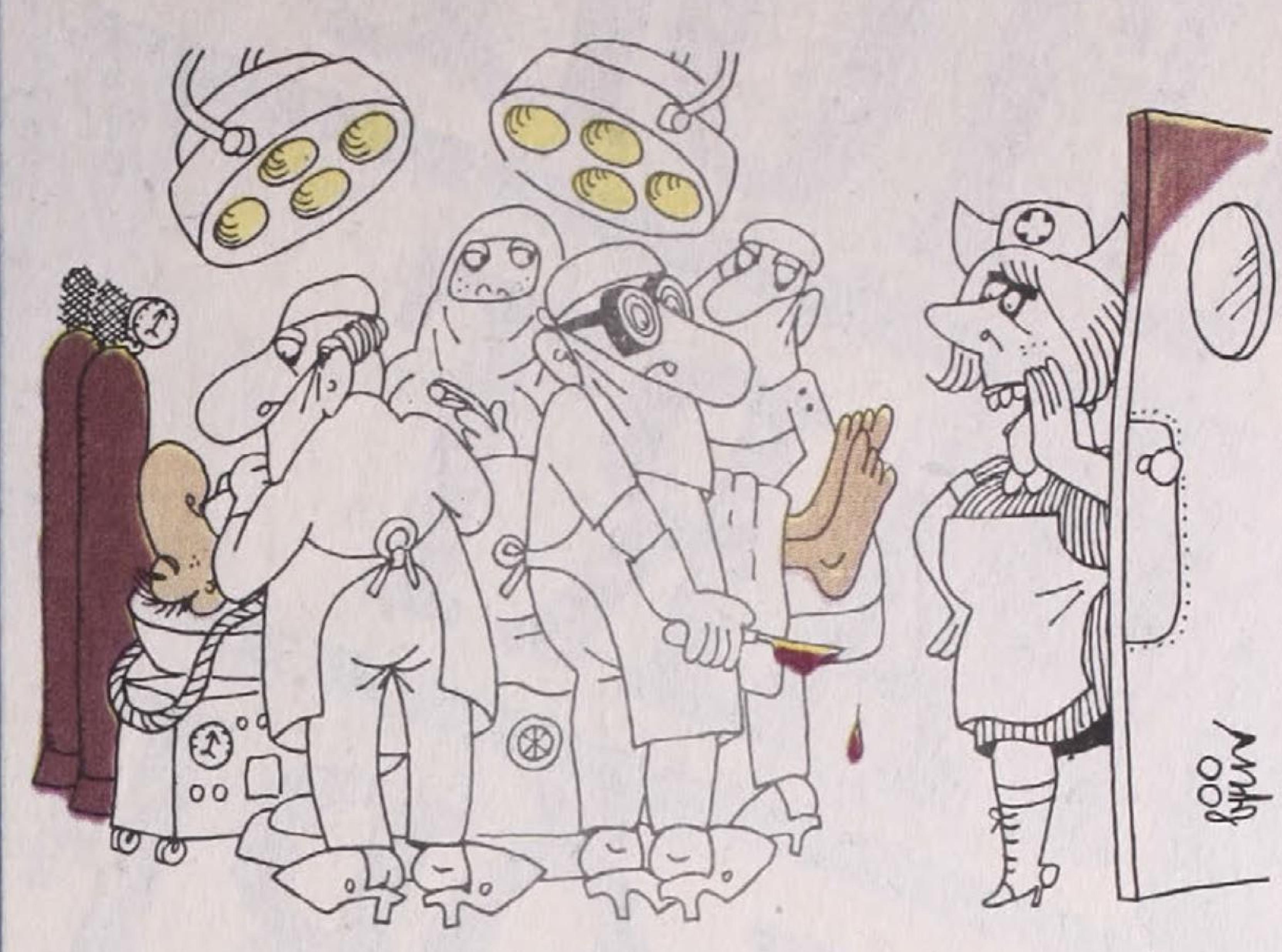
(Önarckép)
Ez itt egy költő, aki ifjan
lépre ment — de nem holtaiglan.
Többé már nem megy semmiképp,
de ma is őrzi benn hitét,
habár hóhérból mennyi még,
ki — szent-álarcban! — most is itt van!

Timár György



TÚLTERHELT GYEREK

– Azelőtt csak külön oroszra jártam, most meg cserkészgyűlés, hittanóra, FIDESZ-találkozó . . .



– Ezt most tegyék félre, professzor úr, hoztak egy keményvalutás beteget . . .

ÁTJÁRÓHÁZ A HÍDON

Az az én nagy bajom, hogy már a hasonlatokat sem értem igazán.

Itt van például a híd.

Hiteles politikus jelenti ki, hogy mi híd szeretnénk lenni. Híd Kelet és Nyugat között.

Oké. Részemről az egyetértés. Mert a híd összeköt. Utat rövidít meg. Vidáman közlekedhetnek rajta. Emberek. Gondolatok. Kultúra. Személyesen találkozhat Kelet és Nyugat. A híd segíti, hogy emezek jobban megismerjék amazokat. És fordítva. És mi mindkettőjüket. Ők pedig bennünket. És valószínűleg anyagilag is jól járnánk. Egy hídról mindig leesik valami. Bevezethetnénk például a hídpénzt. Szedhetnénk szolíd hídvámot.

És akkor jön egy másik hiteles politikus, és teljesen megkavarja az agyamat.

Mert azt mondja, hogy ne legyünk átjáróház.

Tudom, nálunk ennek a szónak rossz a csengése. Linkre taxizók, kémek, gagyizók, csalók jutnak az eszünkbe. Akik itt be, ott ki. Jó, vannak ilyenek, nem tagadom. De a lényeget, a közlekedési funkciót tekintve nincs nagy különbség híd és átjáróház között. Igaz, az utóbbi alatt nincs víz. Viszont lehet lakni benne. És az udvarán üzletek vannak. És úgy köt össze két utcát, mint két partot a híd.

Híd és átjáróház.

Két hasonlat.

Legyünk híd, amikor abból csak előnyünk származik?

De ne legyünk átjáróház, amikor kényelmetlenséggel kell számolnunk? Ha gondokat okoz?

A hiteles politikusok egész sora beszél az Európa-házról. Amelyet fel kell építeni. Ahol nekünk is jó szállásunk lészen. Istenem, de jó volna! Főképp, ha a részleteket is tudnám. Mik leszünk mi ottan? Albérlők? Főbérlők? Mennyi a beugró? Hány gyereket kell vállalni? Mennyit ad az ótépé? Öröklakásról van szó, vagy csak átmenetiről? Komfortfokozat? És mit szólna a házi-úr, ha én, esetleg, mint jóhiszemű jogcím nélküli . . .?

Nem is folytatom a sort, napról napra veszélyesebbek ezek a hiteles hasonlatok.

Nem szeretnék úgy járni, mint a viccbeli járókelő. Akinek nagyot ütnek hátulról a vállára. Dühösen megfordul. A mögötte sétáló így mentegetődzik:

— Elnézést. Hátulról nagyon tetszik hasonlítani az én Béla barátomra.

— Na jó — mondja enyhültebben a sértett fél —, de ekkorát a Bélára se kell ütni.

Mire felcsattan a másik.

— Ezt a szemtelenséget! Mi köze magának ahhoz, hogy én mekkorát csapok az én Béla barátom vállára?!

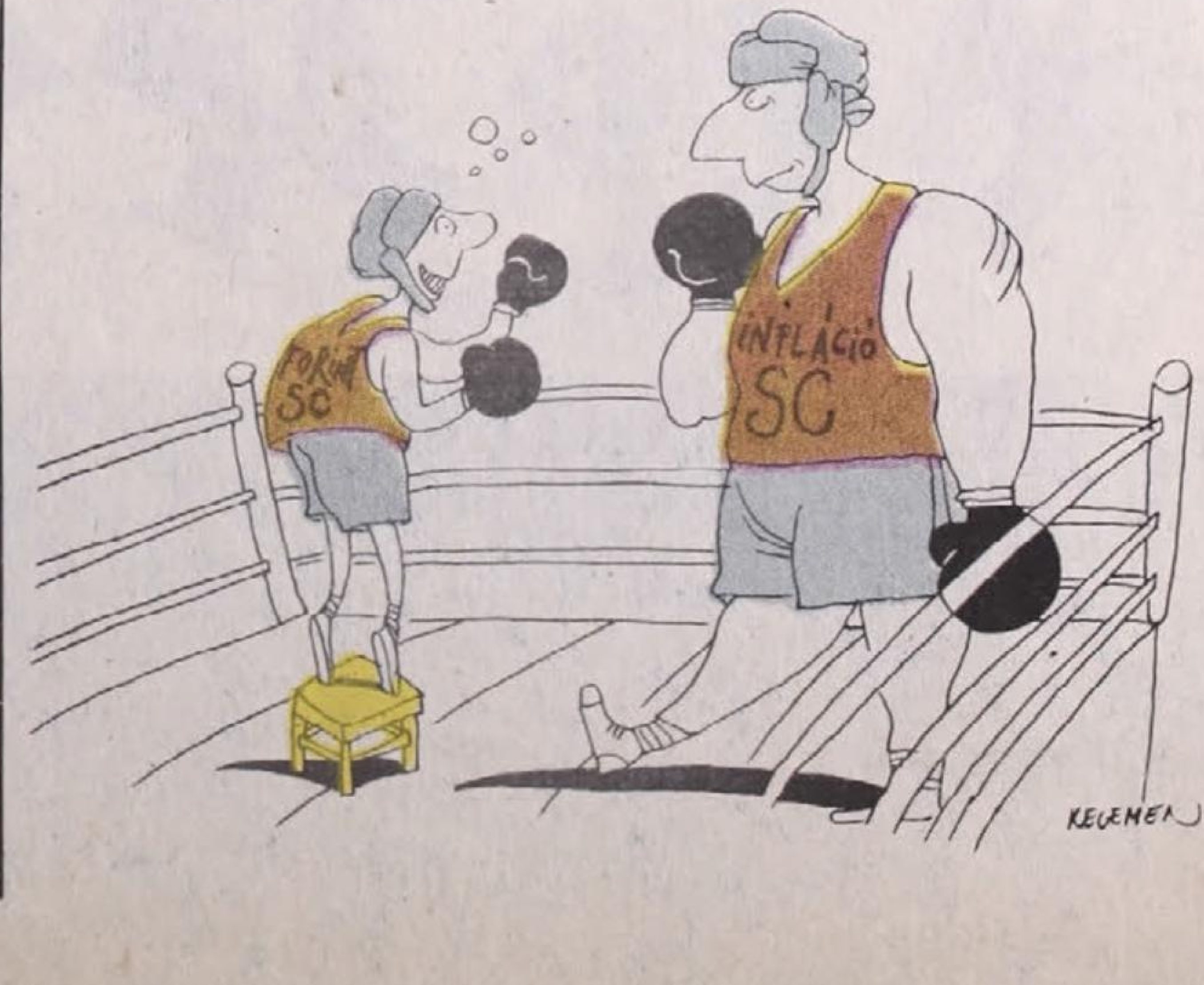
Kürti András

UTÓSZEZON



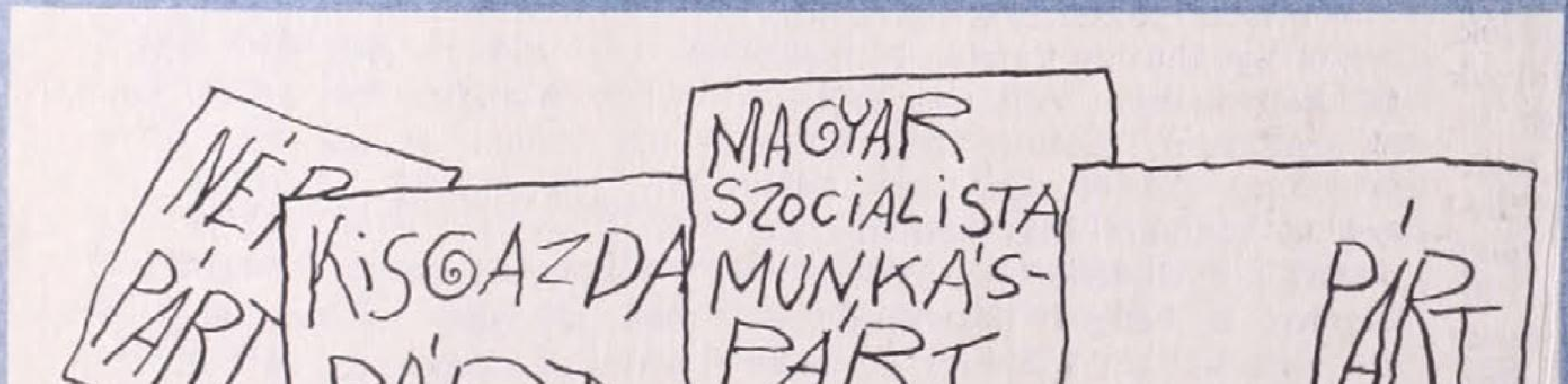
– Lassan, már maguk is levehetik a felsőrészt! . . .

EGYENLŐTLEN KÜZDELEM



UTOLSÓ PÁRT ELŐRE FUSS!





– Azt írom majd eléje, amelyik győz!...

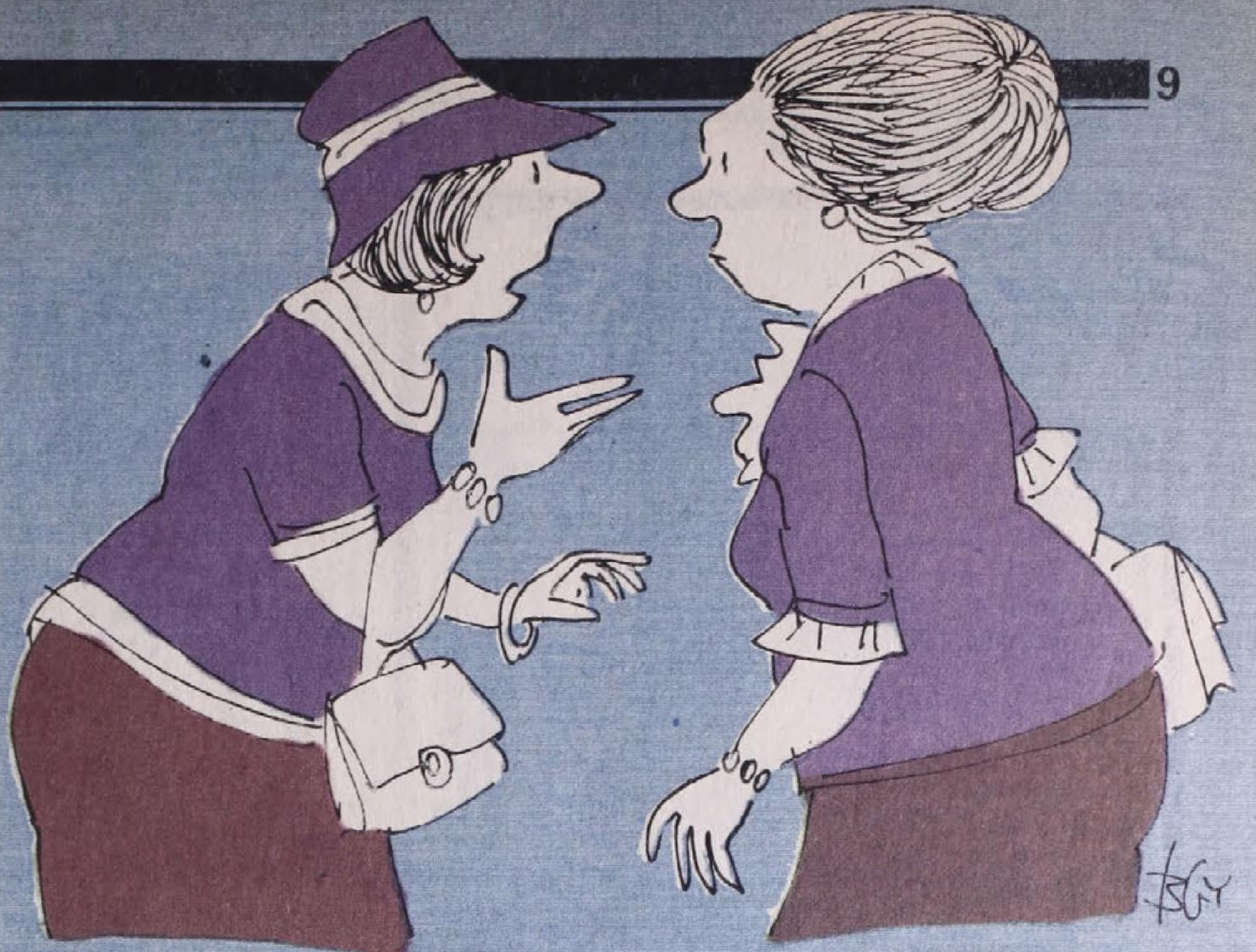


– Ez az egy menü van, ebből választhat.

EGYEZTETŐ TÁRGYALÁS



– Akkor írhatjuk: a megbeszélések tárgyszerű légkörben folynak.



– Mondják, hogy az MSZMP-n belül is bevezették a többpártrendszert.



– Csak vigyázz, édes fiam, annak idején én is a kisgazdákra szavaztam, mégis be kellett lépnem a téeszcsébe . . .

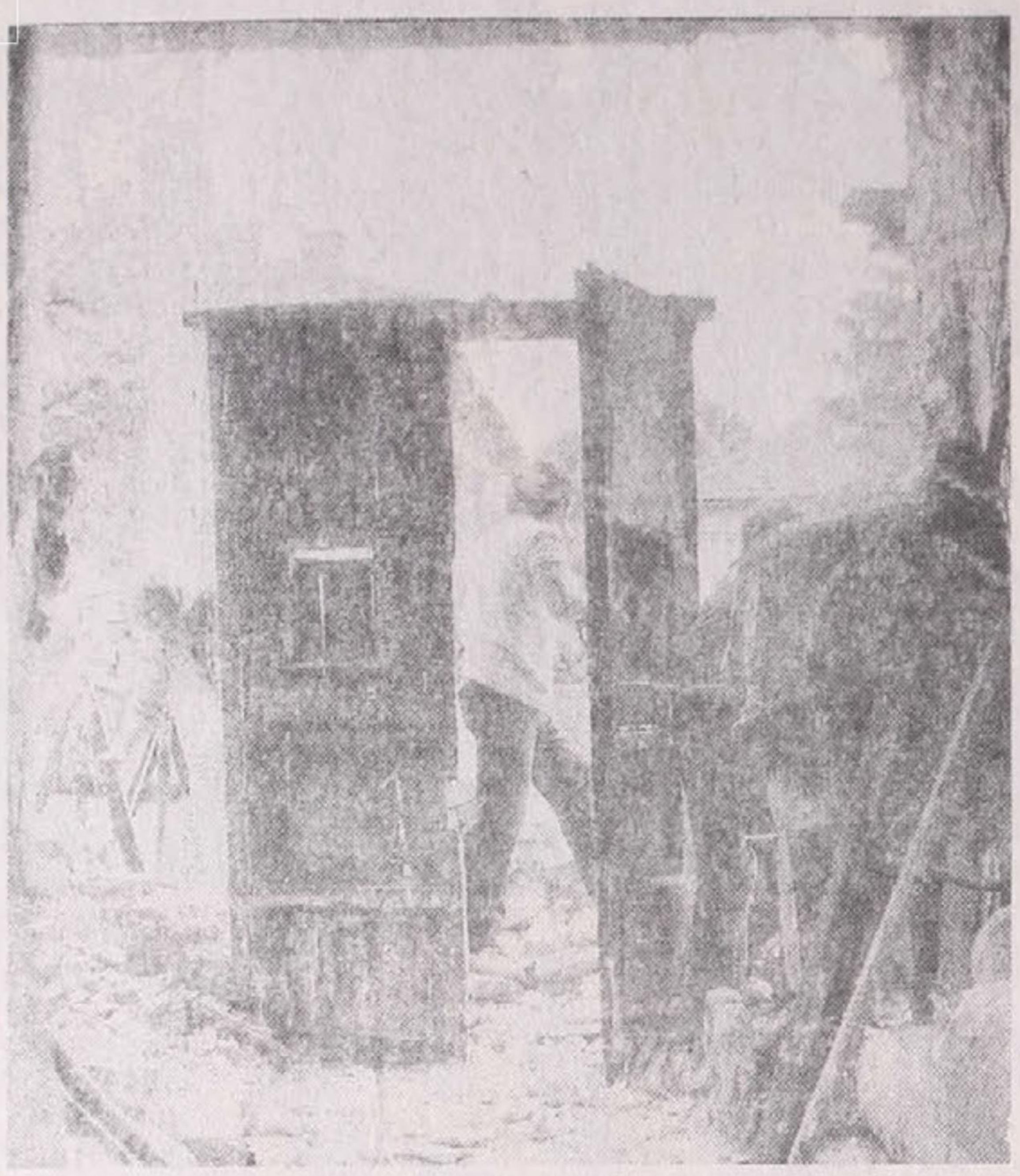


– Legalább hagyjanak meg nekem néhány fillért pártalapításra . . .!



– Mi még kis párt vagyunk, de a programunk annál nagyobb!

HORDOZHATÓ AJTÓ



Ha hinni lehet az egymásnak némiképp ellentmondó híreknek, új magyar találmány van születőben: a hordozható ajtó. A szakemberek szerint a hordozható ajtó forradalmasíthatja a nyílás-zárást és az sem lehetetlen, hogy új távlatokat nyit meg az ajtózás történetében.

Bár a hordozható ajtónak több ellenzője van, támogatóinak tábora is igen népes. Ez utóbbiak főként az előnyeit hangsúlyozzák, miszerint a hordozható ajtót bárhol le lehet állítani és ki lehet nyitni. (Például: miniszteri előszobában, országhatáron és szakadék szélén.) A legvonzóbb tulajdonságára azonban egy gyakorló háziasszony hívta fel a szakmai közvélemény figyelmét. Szerinte ugyanis a hordozható ajtóban az a legjobb, hogyha esetleg elveszítjük a kulcsát, akkor sem érezzük magunkat bezárva, mert ha az ajtón keresztül nem is, az ajtó mellett mindenhova ki lehet jutni.

efespé

MAI HÁZTŰZNÉZŐ



– Aztán remélem, fiam, nem jár a ti portátokra a Népszabadság ...?!



A PÉNZ BESZÉL

BAKI BAKI HÁTÁN

Egy tévévetélkedőben azt hallom a műsorvezetőtől, hogy *„az Atlasz egy oszlophelyettesítő kő Kariatida”.*

Meglehet, de csak akkor, ha egy kőfaragó előbb nővé operálja.

●

A Népszabadság egyik riportjából: „Szóra bírom a fiút, aki szerint *a testvére húgával* épp felültek a hintára ...”

Ne tessék minket felültetni, se áthintálni, mi pontosan tudjuk, hogy a fiú testvérének húga, az magának a fiúnak is a húga, minek kell hát bekeverni a dologba még egy harmadik testvért is?

●

Nem árt, ha egy hírlapíró ismeri anyanyelvét. A Magyar Nemzet egyetlen (!) cikkében az alábbi három bakira bukkantam: 1. *„Bólyák”*, elipszilonnal. 2. „Miért szegültek szembe a falu lakói a követeléseknek?” (követelésekkel helyett). 3. „További húszezer schilling bérleti díjat gombolt le *tőlünk.*”

Legombolni valamit csak *rólunk* lehet, nem tőlünk. A helyes vonzatok épp úgy hozzátartoznak a nyelvhelyességhez, mint a helyes írásmódok. Csak azt nem tudom, mi vonzhat egy magyarul ennyire nem tudó kollégát erre a pályára.

●

MTI-jelentés számol be arról, hogy két *„muzulmán* testvér kiirtotta családjának több tagját”, mert „a két fiatalember leánytestvérei *orosz* férfiakhoz mentek feleségül”. Márpedig — olvasom — a muzulmán vallás előírásai „tiltják a *más hitűekkel* kötött házasságot”.

Tehát két muzulmán nemzetiségű (?) úriember orosz vallásúakat (??) gyikolt? Ha egy közlemény diszkrét óhajt lenni, ilyen csacskaság kerekedik ki belőle.

●

„Hatszázkét milliós nagyságrendű” hozzájárulásról beszél egy magasrangú egészségügyi tisztviselő a tévében.

Fájdalom, ki kell ábrándítanom: ilyen nagyságrend nincs. Tudniillik még a 602 millió is csak 100 milliós nagyságrend. Hatszázkét millió *forintos* hozzájárulás, az van.

●

Libabőrös leszek a panelszellemeskedéstől, a nyelvi sablontól. (Sokszor libabőrzöm.) Például az efféléktől, melyek hosszú, tömött sorban jönnek ki a könyökömön: „a Bécsi út túlsó vége”, „vélt vagy valós”, „földcsuszamlásszerű”, „egymásra mutogatás”, „aranyos lányok (fiúk)”, „rendelkezik” (pl. adóssággal!!!), „a diplomácia vezetője”, „szőnyeg alá söprés”, „a magyar tenger hullámai”, „hogy élte meg?”, „konfliktus- (válság-, veszély-) helyzet”, „ugyanakkor” (ez utóbbi szó, ma nem már nem időhatározó, hanem ellentétes kötőszó, mint a „de” vagy az „azonban”). No meg itt van még ma is az a szép lila „valahol”.

„Valahol” azt szeretném, ha Jókai, Mikszáth, Krúdy nyelvi ízei áradnának inkább mifelénk. Legalább *valahol.*

●

„Néha csomók keletkeznek” — olvasom a Magyar Hírlap sportrovatában. — *„Gordiuszi csomók* is, olykor *azonban* megoldhatatlanok.”

Mi az, hogy „azonban”? A gordiuszit talán meg lehetett oldani? Ha jól emlékszem, ezzel még Nagy Sándor sem próbálkozott, inkább átvágta a kardjával. (Néha persze az *átvágás* is lehet *megoldás,* de már megtanultuk: csak időlegesen.)

●

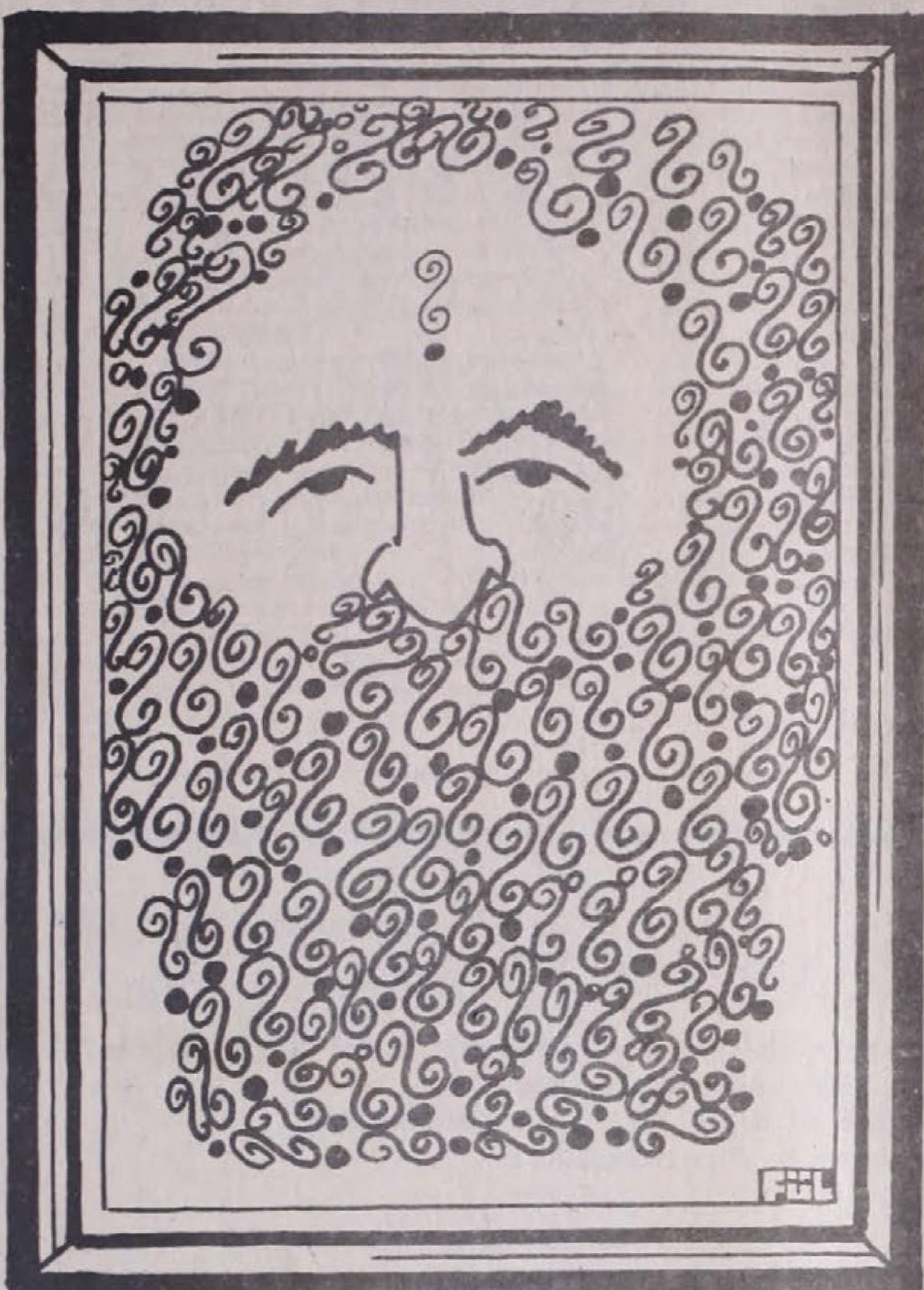
Egy tévéreklám szövegéből: *„Az asszony hűségét az idő érleli meg.”*

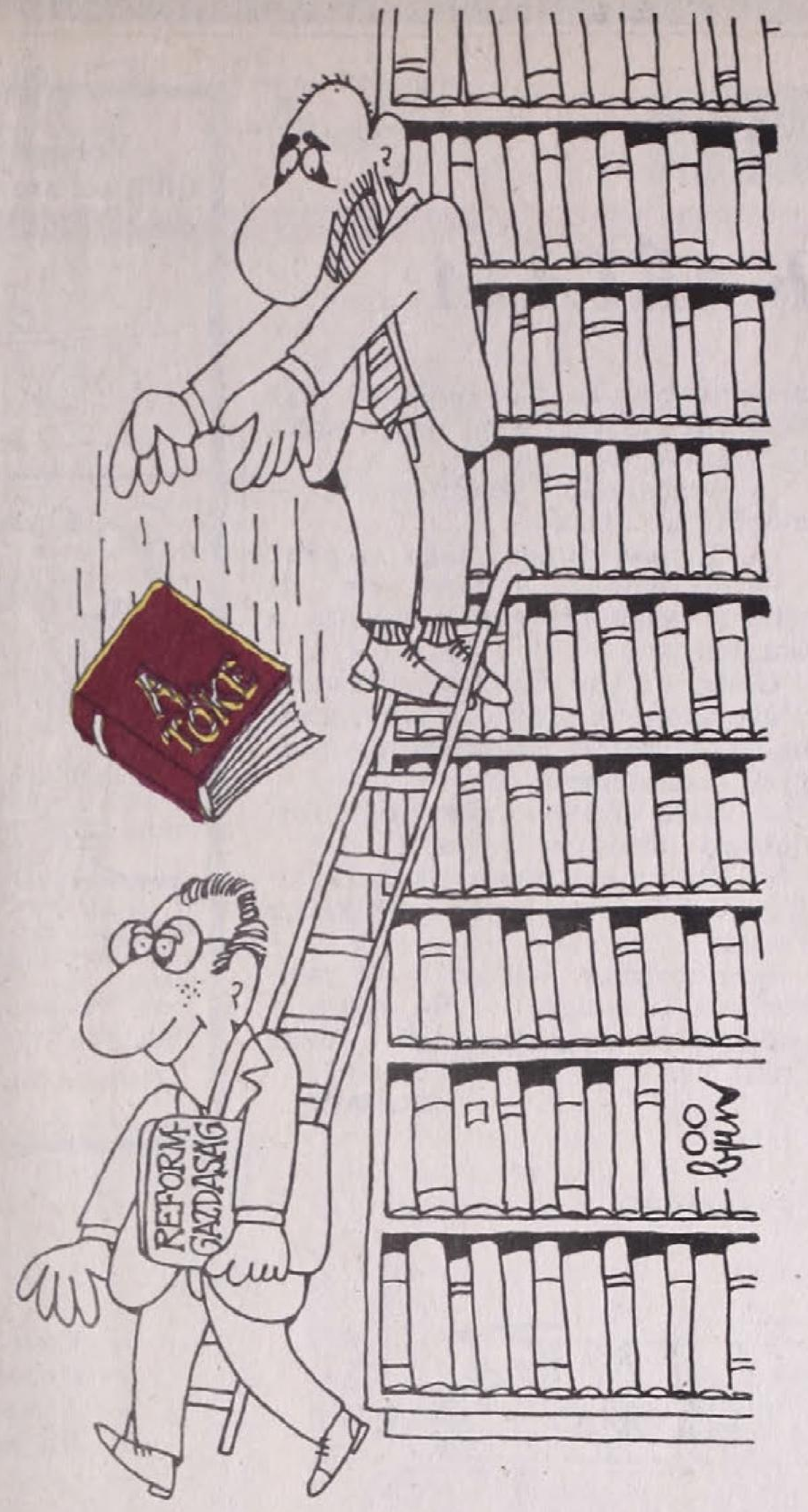
Nagy igazság. Hetven fölött az asszonyok már csakugyan egy picikét kevésbé kikapósak.

Timár György

MARX

FÜLÖP,
BALÁZS-PIRI,
SAJDIK,
BRENNER,
LEHOCZKI,
DALLOS













EGY RÉGI VICC MAI VÁLTOZATA

A MINISZTER SÉTÁJA

Glatz Ferenc művelődési miniszter gondterhelten sétálgatott a Körúton. Azon morfondírozott, hogyan lehetne még több béremelést kicsikarni a pedagógusoknak. Morfondírozás közben egyszercsak megéhezett. Az Oktogon előtt betért egy henteshez. Húsz deka párizsit kért a kiszolgáló hölgytől, ezen húsárunak ugyanis nem emelkedett az ára.

— Igenis, miniszter elvtárs, máris adom — mondta az eladónő.

— Honnan ismer maga engem? — kérdezte a miniszter.

— Pedagógus voltam, de itt többet lehet keresni — mondta a hölgy és egy szalámivéget csempészett a párizsi közé.

Glatz Ferenc a szendvicset majszolva tovább ballagott a Körúton. Most már szellemileg is megéhezett, és az Emkénél egy délutáni lapot kért az újságos fiatalembertől.

— Igenis, adom, miniszter úr — mondta az újságos.

— Honnan ismer maga engem?

— Pedagógus voltam, de itt többet lehet keresni — felelte a fiatalember.

Glatz Ferenc bandukolt tovább a Körúton. A Rákóczi tér sarkánál egy festett szőke hölgy imígyen szólt hozzá.

— Nem jön el velem egy fordulóra, miniszter elvtárs!

— Csak nem maga is pedagógus volt? — nyögött fel Glatz Ferenc.

— Hogyhogy voltam?! — csattant fel a hölgy. — Én most is pedagógus vagyok, csak lukas órám van.

(majláth)

Kollégánk, BRENNER GYÖRGY rajzolóművész karikatúra kiállítása szeptember 24-ig tekinthető meg Székesfehérvárott, a Videoton Művelődési Ház és Könyvtárban.



ÖSSZETARTÓ NYUGDIJASOK

— Hármasa volt a lottón, most vigyázzunk, mert nem szabad hirtelen jóllaknia...!

ROKONSÁGÁTÉRTÉKELÉS



ELMEOSZTÁLYON

— Ezek az emberek politikai nézeteik miatt kerültek ide?
— Dehogy! Valódi bolond valamennyi!
— Akkor miért állítják azt, hogy politikaiak?
— Ha egyszer ez a rögeszméjük?!

LAPDÖMPING



— A szó elszáll, az írás megmarad a nyakunkon . . .

PÁRTPIAC

A hazai pártpiac alaptörvénye: A kis halak megeszik a nagy halat.

1989

— Mi van az idén minálunk?
— Holtszezon.

T. P. J.

Ha mindenki becsületes volna

A. Andor tanácsi dolgozó 25 éves becsületes munka után örömmel vette át a Munka Törvénykönyv szerint járó jubileumi jutalmat. Örömét alig csökkentette, hogy a 15 000 forintból a személyi jövedelemadó levonása után csak 10 000 forintot kapott kézhez.

A. Andor családjával éppen nyaralás előtt állt. Gondoltak egyet és a 10 000 forintért kibérelték két hétre B. Béla dunaparti, kertes, komfortos faházát, saját horgászstéggel. B. Béla becsületes állampolgár lévén 3000 forintot fizetett be személyi jövedelemadóként az államnak.

B. Bélának kapóra jött a bérbeadásért járó összeg, felesége súlyos vakbélműtéten esett át. Dr. D. Dénes professzor éjjelnappal a beteg ágya mellett volt, igazán megérdemelte a 7000 forintos hálapénzt. Ráadásul még becsületes ember is volt és a teljes összeget szerepeltette adóbevallásában. Be is fizettettek vele 3000 forint személyi jövedelemadót.

Prof. dr. D. Dénes lakásában csőrepedés történt és az odasiető E. Elemér vízvezeték-szerelő valóban gyors és kiváló munkát végzett. A soronkívüli hibaelhárításért 4000 forintot kért, hangsúlyozva, hogy ebből 2000 forint a jövedelemadó, ezt becsülettel be is fizette.

E. Elemér nemcsak szakmáját, hanem hétvégi telkét is szerette, sajnos a sok munka miatt gondozni nem tudta. Megkérte tehát telekszomszédját F. Ferencet, hogy kaszálja le és ássa fel a kertjét, megfizeti tisztességesen, 2000 forint munkadíjat ad.

F. Ferenc becsületes ember volt, elvégezte a munkát és befizette az adóhivatalnak a 800 forintos jövedelemadót.

F. Ferenc ezután felkereste G. Géza úri szabót, akivel kifordíttatta még egészen jó állapotban levő, de a zsebeknél kikopott öltönyét. A munka remekül sikerült, G. Géza 1200 forintot kért, ebből 500 forintot fizetett be az államnak, hiszen szintén becsületes ember volt.

*

Az olvasó engedje el a folytatást. Az utolsó 1 forintot egy koldus kapta a Vörösmarty téren. A koldus is becsületes volt, de a személyi jövedelemadóról szóló 1987. évi VI. törvényben nem találta meg a koldusokra vonatkozó paragrafust, ezért az egész összeget megtartotta. A lelkiismeret azonban furdalta. Most már tudom, miért nincs pénze az államnak, mondogatta és rossz érzéssel süllyesztette el zsebében az egyforintos érmét.

Láng Róbert

AZ OLVASÓ ÍRJA



BOLHAPIAC

KERESNEK: Emeletes gyermekágyat; Gyermekjárókát; — Gyermeketetőszéket; — Rejtő-képregényeket (1-től 8-ig); — Az Első Emelet 1., 2. kazettáját és kislemezét; — Blauestern márkájú kerékpárra szerelhető sebességmérő meghajtóházat, 28-as méretben vagy bármilyen típusú komplett bicikli kilométerórát; — A Piramis együttes angol nyelvű nagylemezét.

KÍNÁLNAK: Bézs színű műanyag reluxát ablakokra és erkélyajtóra; — A Rádiótechnika c. újság 1947-től 1968-ig megjelenő teljes évfolyamait, bekötetlenül; — Autóantennát; — Videoton tévéjátékot; — Asztali focit; — Horgászfelszerelést; — 13 hónapos németjuhász kankutyát; — Német gyártmányú babakocsit (kék, állítható); — 50-es, 56-os, 62-es és 68-as méretű csecsemőruhákat.

CSERÉLNEK: A Rádiótechnika 1947-től 1968-ig megjelent teljes évfolyamait bekötetlenül és autóantennát 5,25"-ös mágneslemezekre, vagy megegyezés szerint bármire; — Videoton tévéjátékot, asztali focit, horgászfelszerelést videókazettákra; — Jó állapotban levő görkorcsolyát, a Hahota 9., 22., 23., 24., 26., 29., 30. és 31. számait és egy gombos furulyát, szerényebb gördeszkára; — Szobanövényeket (kaktuszok, filodendron stb.) 12 éves fiúra való ruhákra, bélyegekre, érmékre, régiségekre.

Kérjük kedves olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékákat keressenek-kínáljanak.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 118-8411-es telefonszámon lehet érdeklődni.

HAJNAL CSABA ISMÉT HALLAT MAGÁRÓL!

MI VAN ITT? KAPITALIZMUS?

Tisztelt Ludas Matyi! Többéves szünet után jelentkezem ismét soraimmal. Az eltelt időben nem ültem otthon tétlenül a babérjaimon, ellenkezőleg: nagyon is tevékeny, dolgos életet éltem. Néhány évig a Szovjetunióban dolgoztam villanyszerelőként, ez ugyanis az eredeti szakmám. Hazatérve Magyarországra, láttam, hogy rengeteg a változás, minden olyan, mint a tőkés rendszer országaiban. (Van hamburger, reklámok a tévében stb.)

Ami a legjobban feltűnt, az a sok párt. Miért kell annyi párt? Van az embereknek elég bajuk, most majd még azon is törhetik a fejüket, hogy melyik pártba lépjenek be! A Szovjetunióban csak egy párt van, mégis tudnak min vitatkozni az emberek!

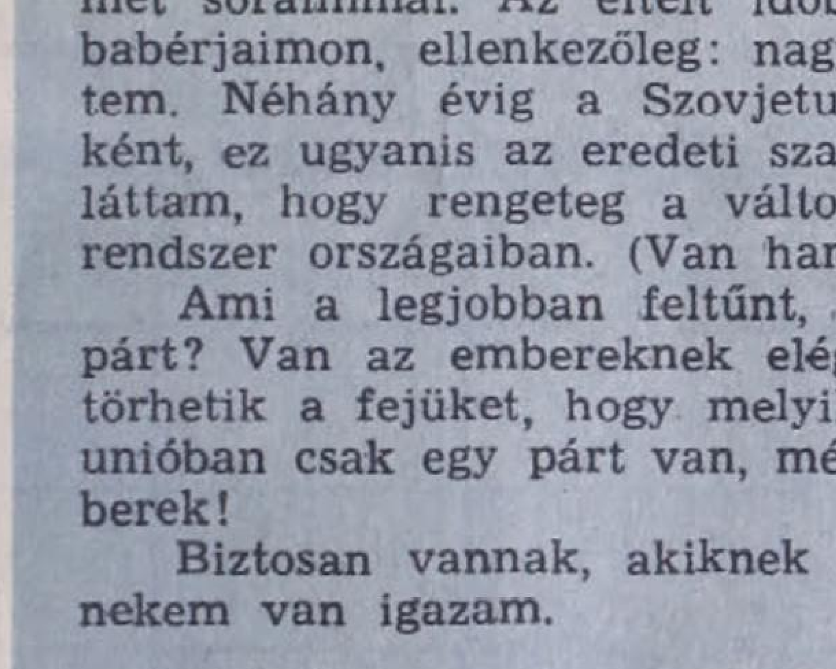
Biztosan vannak, akiknek más a véleményük, de szerintem nekem van igazam.

Hajnal Csaba
Budapest
XVIII. Zrínyi u. 167.

Hajnal Csaba véleményével természetesen nem értünk maradéktalanul egyet, ám nem tartottuk volna célszerűnek, hogy véleményét eltitkoljuk az olvasók elől.

ÉLJEN A KGST!

Köszönöm, hogy az önökhöz eljuttatott leánykacipő-sarkot illetékes helyre továbbították. Nem az önök hibája, hogy aztán már kevés örömöm volt az ügyben.



Igaz, a Kermi postafordultával válaszolt, de jószerével csak ugyanazt a szöveget ismételte, amit az előzőleg reklamáló nagypapának válaszoltak. Azt már csak mellékesen jegyzem meg, hogy azóta a szandál talpa kilyukadt és kétszer elszakadt a pántja is. A lényeg, hogy a Kermi szerint „az elhasználódás mértéke a használati igénybevétel körülményeivel arányos".

Szerencsére a hatóság és a jóisten újra engedélyezte a kecskeméti KGST-piac megnyitását és ott módomban állt egy kiváló minőségű, puhatalpú, strapabíró szandált vásárolnom, amelyen az egyhónapos igen kemény igénybevétel sem hagyott nyomot. A móka kedvéért az árát is ideírom, 90 — azaz kilencven — forintba került!

Bánné Bende Ágnes
Kecskemét

SAJNOS

Ezúttal rendhagyó módon Kiss Béla, kazincbarcikai olvasónk választási plakátszövegei közül tesszük közkinccsé a legsikerültebbeket. (Ha az alábbiakban említett személyek közül néhánynak a funkciója, esetleg a véleménye megváltozott volna, az nem lapunk és nem Kiss Béla hibája!)

Nyers Rezső: Ő lett az egypárt elnöke / Fellobbant a régi nagy tüze / Nincs más hátra, mint előre / Szavazzatok Nyers Rezsőre! — *Grósz Károly:* Érzi, merről fú a szél / Merre halad a szekér / Aki nem őrá szavaz / A szekérről lemarad — *Németh Miklós:* Bár ő még elég fiatal / Megfontolt, tudja mit akar / Jó szélben halad hajója / Szavazzál Németh Miklósra! — *Pozsgay Imre:* Benne bízunk, benne hiszünk / Ő legyen a mi elnökünk / Kőkemény, akár a szikla / Szavazzunk mind Pozsgayra! / *Szűrös Mátyás:* Ő Mátyás, az igazságos / Megfontoltan, jól kormányoz / Rendet tart a Tisztelt Házban / Szavazzunk Szűrös Mátyásra! — *Békesi László:* Régi, rutinos pénzügyes / Mégsem lehet olyan ügyes / Hogy az adót eltörölje / Szavazzatok Békesire! — *Kárpáti Ferenc:* Rangjához méltó katona / Személye a garancia / Béke lesz a Kárpátokban / Szavazzatok Kárpátira! — *Glatz Ferenc:* Évekig tömtek korpával / Ráuntunk a „Ciberére" / Reform kell az oktatásban / Szavazzatok Glatz Ferencre! — *Beck Tamás:* Itthon is lesz hűtőláda / Nem kell fizetni a vámra / Lejjebb megy a banán ára / Szavazzatok Beck Tamásra! — *Nagy Sándor:* Mi érdekli a dolgozót? / Mennyi van a borítékban! / Ő elvágja a „G" csomót / Szavazzatok Nagy Sándorra! — *Király Zoltán:* Ne légy kis király szolgája! / Szavazzál Király Zoltánra! — *Südi Bertalan:* Ne kacsintgass jobbra—balra! / Szavazz Südi Bertalanra!

Z. Á. Cegléd: — Gratulálunk, Ön megnyerte a feleségével kötött fogadást: a Ludas munkatársai valóban nem vettek részt a barguzini Petőfi-kutató expedícióban.

efespé

tücsök és bogár



Mindenesetre kérünk egy kópiát!

(Beküldte Nagy Lajos, erfurti olvasónk)

Mit tud ez a másoló?

Kérésére, 1989. március 2-án /kedden/ 10.00 és 10.30 között fogadom elbeszélgetésre.

Szárliget, 1989. április 28.

[pecsét: ...KÖZSÉG TANÁCSÁNAK...]

Ez a hivatal aztán nem packázik!

(Beküldte Papp Gábor, szárligeti olvasónk)

TRIBÜN

Jerry Reynolds edzői működése során a Sacramento Kings Baseball csapata 93 mérkőzést elvesztett és csak 49-et nyert. Most mégis újabb két évre meghosszabbították a szerződését. Gregg Lukenbill, a klub tulajdonosa a következőképpen magyarázta:

— Jerry kötődik hozzánk, mi kötődünk Jerryhez. Azt hiszem, mindannyian kötöznivalók vagyunk.

* * *

A Red Sox csapatát megfenyegették, hogy útban Baltimore felé felrobbantják a gépüket. A klub vezetői ezt eltitkolták érzékeny csillaguk, Dennis Boyd előtt. A játékos csak Baltimore-ba érve értesült a veszélyről.

— Nekem soha semmit nem mondanak — dühöngött. — Ha véletlenül tényleg felrobban a gép, én talán észre sem vettem volna.

Igaz, hogy eljegyezted magad az edződdel?

— Annak már vége. Valahányszor elkéstem egy randevúról, mindig pecsétes igazolást kellett hoznom a sportorvostól.

* * *

A bokszoló leszáll a mérlegről.

— Benne vagyok a súlyban? — kérdi az edzőjét.

— Nem a súlyoddal van baj, fiam, hanem a magasságoddal. Ehhez a súlyhoz 2 méter 76 centinek kéne lenned.

* * *

Honnét van ez a gyönyörű piros Porschéd? — kérdi az egyik rögbijátékos a másiktól.

— Egy tv-vetélkedőn nyertem.

— Nehéz volt?

— Dehogy. Ki kellett találni, mennyi 9 × 9. És 78-cal én közelítettem meg legjobban.

(p. p.)

JÓ FŐNÖK

című rejtvényünk megfejtése:

— Ha az asztalon felejtem a papírt, amiben a tízóraim volt, még azt is aláírja!

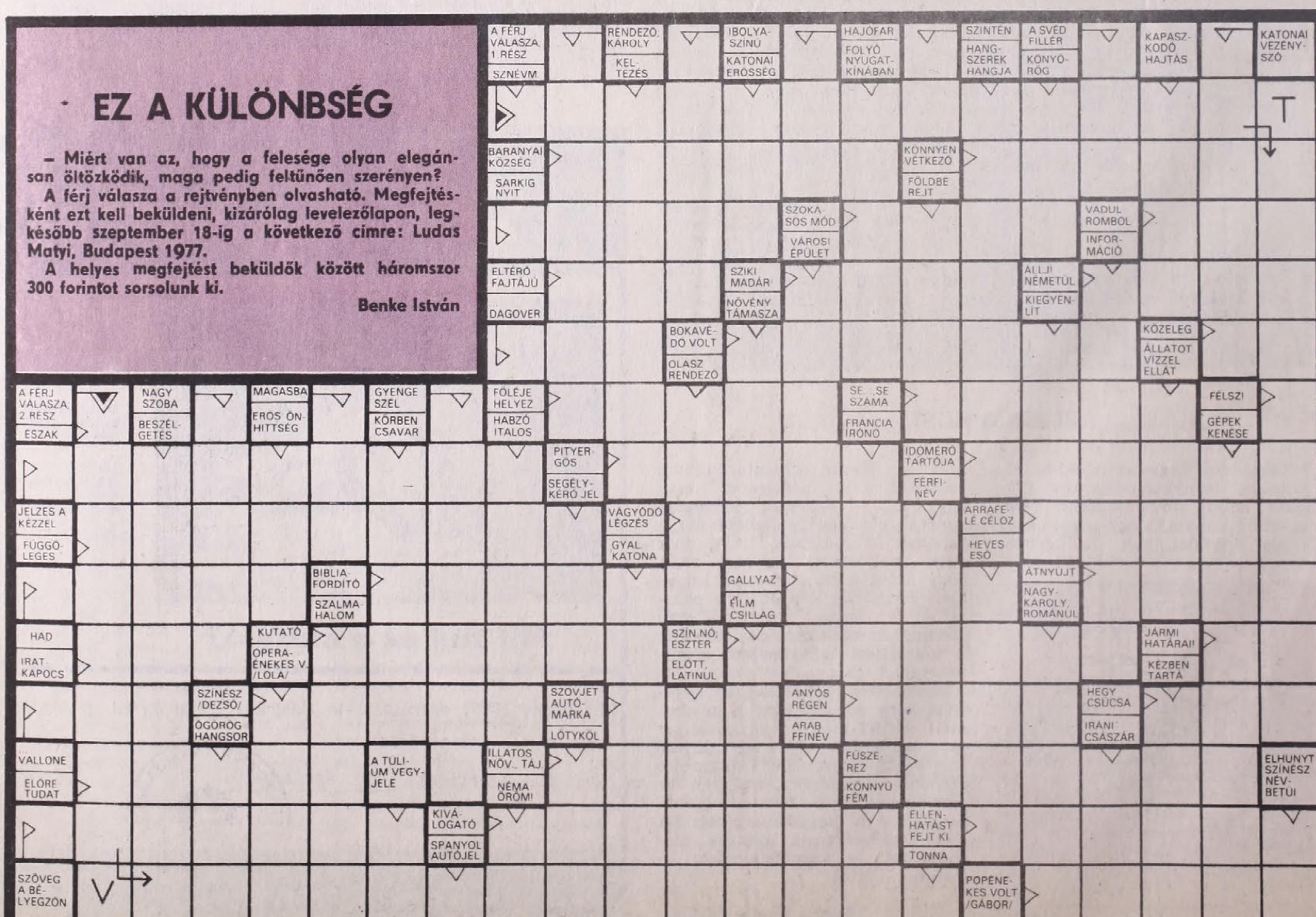
300-300 forintot nyert:

Belovecz József, Szikszó, Szabadság tér 43. 3800.
Balázs János, Budapest, Szinyei Merse u. 65. 1185.
Polcsity Katalin, Pécsvárad, Radnóti u. 4. 7720.

EZ A KÜLÖNBSÉG

– Miért van az, hogy a felesége olyan elegánsan öltözködik, maga pedig feltűnően szerényen?
A férj válasza a rejtvényben olvasható. Megfejtésként ezt kell beküldeni, kizárólag levelezőlapon, legkésőbb szeptember 18-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.
A helyes megfejtést beküldők között háromszor 300 forintot sorsolunk ki.

Benke István

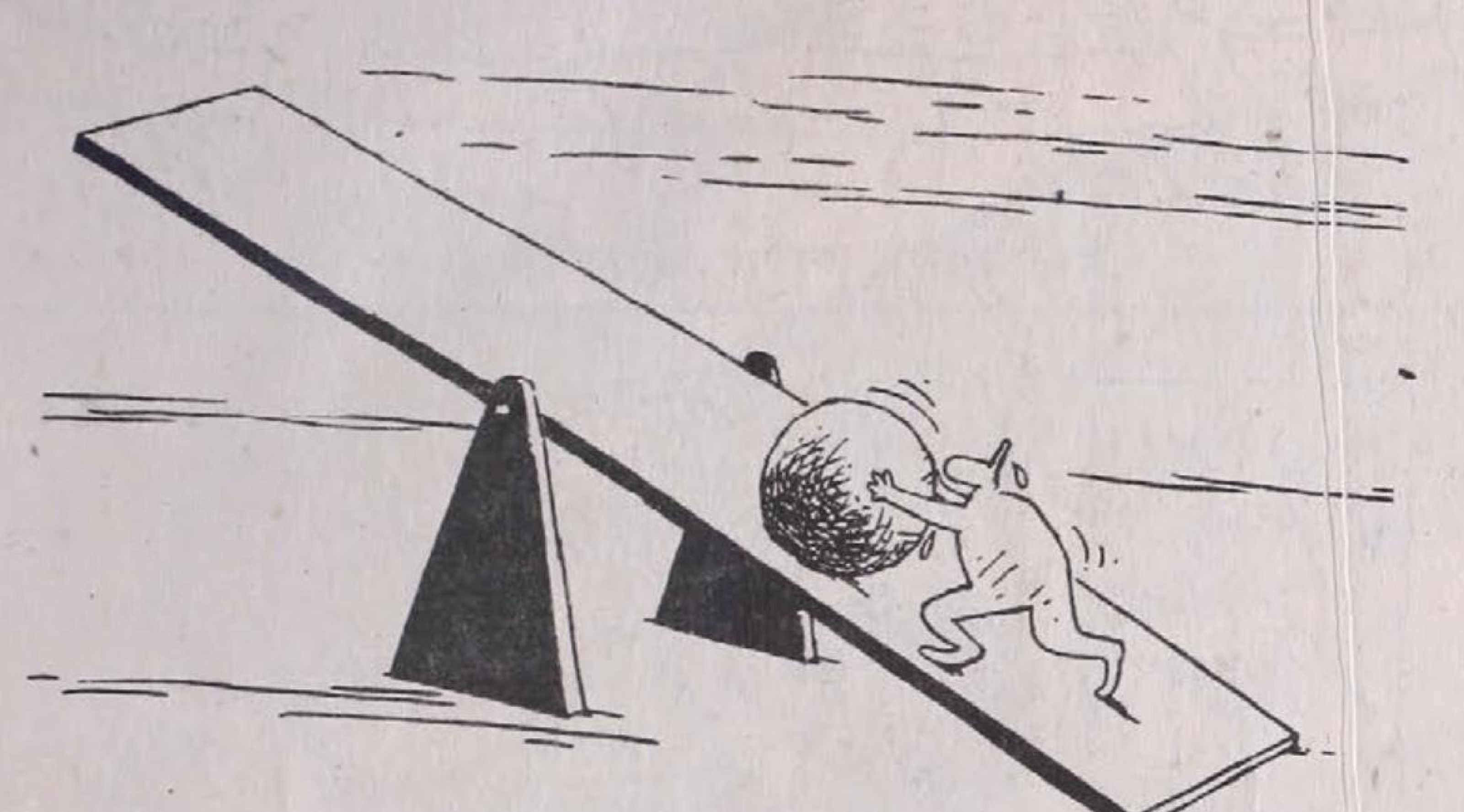


IMPORT HUMOR

SZISZIFUSZI









Az augusztusi (8. szám) Ludas Magazin keresztrejtvényének helyes megfejtése:

Na hát szomszéd úr, gondolta volna, hogy ilyen gyorsan múlik az idő.

A háromszáz forintos jutalmat nyerték:

Zanykó Krisztina, Kaposvár, 48-as Ifjúság u. 38. 7400.

Kerekes Lászlóné, Komló, Eötvös L. u. 6. 7300.

Özv. Szilágyi Mihályné, Budapest, Dolgozó út 7/a. I. 5. 1184.

A nyereményeket postán küldjük el.

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF

Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. 1977

Telefon: 118-8411

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: VÁGNER FERENC** vezérigazgató
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 112-8600) 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 25 Ft, negyedévre 75 Ft, egy évre 300 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

89.2308/37-66-22

Felelős vezető: GRASSELLY ISTVÁN vezérigazgató

HU ISSN 0134—0611

Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

DALLOS:

DIVAT A SZTRÁJK



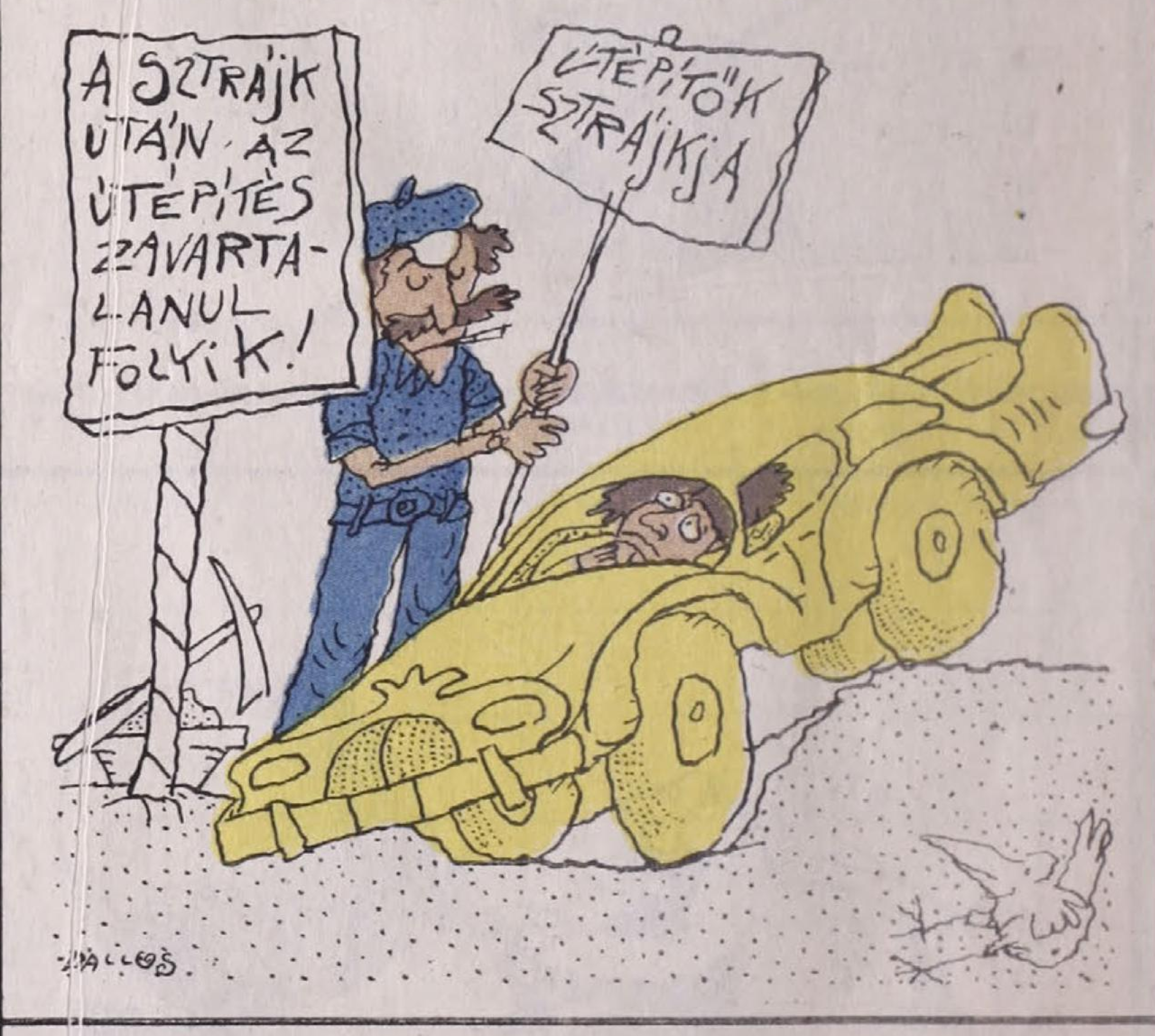
– Szerencséje, hogy sztrájkolok, mert különben visszaütnék a gumibotommal! . . .



– Borravalót azért elfogadunk uram.



– Ez kérem nem vízágyú! Csak nem vagyunk hajlandók megjavítani a csőtörést!





– Nem javítjuk meg az autóját! Addig sem szennyezi a levegőt.



– Hogyisne! Mindenki sztrájkol, én meg majd etetem őket!